

der drive disse to Baner, men det kommer jo ikke i Betragtning ved denne Sammenligning. Kiel maa altsaa betragtes som liggende ved en Sidebane, og dog har Kiel svinget sig op til det Dobbelte i commercial og communicativ Betydning, medens denne Jernbane har været tilfiede, uden at den har lidt Skaar i sin Udvikling, skjøndt der er ført en Bane et Stykke forbi den. Det maa vise Aarhus, at den Udvikling, som Aarhus ganske vist stunder til, ikke kan lide Skaar ved en Jernbane, der gaaer fra Nord til Syd og ikke gaaer directe gennem Aarhus. Jeg har ikke kunnet skjønne Andet, end at Aarhus føler sig generet ved at have et vist Udseende af at ligge ved en Sidebane; man kunde næsten sige, at et vist Manghensyn til denne Benævnelse for Aarhus er det Afgjørende; thi ellers er det ikke muligt at forslaae det. Jeg har nok hørt Paastande og Forsikringer, men aldeles ingen Beviser for, at det skulde kunne skade Aarhus det Allermindste, at Banen ikke kommer ind dertil. Hvis Aarhus vilke opnaae, hvad der skulde opnaaes, for at Alt skulde gaae til det som den By, paa hvis Udvikling hele Jyllands Udvikling skulde beroe, saa maatte det stræbe til, at hele Banen standsede ved Aarhus, og at den ikke kom videre. Naar man anfører den store Export af Kreaturer, der har fundet Sted, saa maa man ogsaa huske paa, at naar der er Midler til at komme for godt Kjøb pr. Jernbane heelt ned mod Syd, saa er der Dvæg og mange andre Ting, der ikke ville benytte Aarhus som Udsalingssted, imedens paa den anden Side Udsalningen fra Aarhus dog i mange Henseender vil tiltage, fordi Productionen tiltager ved et saa virksomt Middel som Jernbaner. Men Aarhus bliver dog ikke et absolut nødvendigt Udsalningssted for Producterne, idet der vil være andre Havne, hvorfra der kan udsendes, og man ved Hjælp af Jernbanerne vil kunne komme til de sydlige og sydvestlige Havne og hvor man ellers stræber hen. Det forekommer mig, at den høitærede Indenrigsminister har i Slutningen af sit Foredrag idag saa tydeligt fremhævet Pointet i denne Sag, at der er aabenbar Fordeel ved det oprindelige Forslag, da man ikke har kunnet faae en reen Længdebane, saa dog ved

det nærmer sig det Maal, man estetrægter, og det meget bedre, end det hidtil er steet, og paa en Maade, hvorved Aarhus ikke lider nogen- somhelst Skade. Det er det, man vil opnaae ved det Forslag, der nu træder frem i Uendringens Forslagsform, men som er det, hvorpaa Regjeringens Forslag oprindeligt gik ud, og derfor mener jeg, at for en sund Betragtning maa dette Forslag egne sig til at blive ophøiet til Lov.

Winther: I Anledning af de Udtalelser, der kom fra den ærebe Indenrigsminister angaaende mit subsidiaire Forslag, finder jeg mig foranlediget til at tage det tilbage, idet jeg ogsaa, ved at stille det subsidiairt, selv har antydet, at jeg ansaae det for heldigere, om mit andet Forslag blev vedtaget, som i det Væsentlige vil gjøre samme Nytte. Kun vilde jeg antyde den Mening, som allerede udtryktes i det principale Forslag, men som her var udtrykkelig udtalt; naar nu imidlertid det principale kan faae det samme Resultat ud, og desuden det subsidiaire er fraraadet af den høitærede Indenrigsminister, er der for det Første ikke videre Udsigt til, at det gaaer igennem, og for det Andet kan jeg ikke Andet end erkjende, at det indeholder en Sansselighed derved, at det paa en Maade binder Driften, saaledes som jeg ogsaa selv ved tidligere Udtalelser har erkjendt. Jeg skal derfor erklære, at jeg tager mit subsidiaire Forslag tilbage.

Da Ingen optog det frafaldne Forslag, bortfaldt det.

M. Sage: Vi hørte nylig af den ærebe Indenrigsminister, at han ved 2den Behandling ønskede et Votum af Thinget, men at han havde fundet, at Thinget selv var i Tvivl. Den ærebe Minister maa tilgive mig, naar jeg siger, at det kom af Ministerens Tvivl, at Thinget kom i Tvivl. Det er jo høist elstværddigt, at der tages saameget Hensyn til vore Ansister, men jeg troer dog, at det vilde baade os mere og Forventningerne med, dersom den ærebe Minister traadte bestemt op, selv om det var noget barst og haardt, saaledes at vi fik at vide, hvad det var den ærebe Minister